

който на 17-и Мартъ отптува съ Иконимовъ до Терзоба,
и отъ тамъ Михалъ Стоенчовъ го придружи до Лъсковецъ.

Прѣзъ тѣзи дни избѣгна Илия Радовъ (Маджаратъ) Шуменецъ, който бѣше затворенъ по политически причини, като взелъ позволение отъ тѣмничнитъ надзирателъ да си купи нѣкои нѣща придруженъ съ едно заптие. По-прѣди той се наговори съ Петръ Влаховъ, когато дойдатъ на дюкянът му да напои заптието. По този начинъ избѣгна, отиде право у Куртюви Стояновъ и отъ тамъ на делиминковата кампла на западъ отъ Сливенъ. Отъ излѣзлите въ балканътъ, на 15 Мартъ вечерта, въ пазарниятъ денъ, се завърна Кондю Къвръковъ да вземи хлѣбъ отъ Нено Господиновъ. Той взе хлѣбъ и прѣди да замине за балканътъ, извѣсти му се, че Илия Радовъ избѣгна отъ Сливенскиятъ затворъ и се намира на делиминковата кампла, за да отиде да го прибере. На сутрината, въ Вторникъ, Кондю замина за помѣнатата кампла, да го вземи и да го заведе при останалите въ балканътъ; но като се забави два дена въ града, хъшовете останаха безъ храна. Тѣ рѣшиха отъ *Сините камани* да отидатъ въ *Селището* за да се снабдятъ съ хлѣбъ отъ поизпитатъ имъ воденичари, Прѣзъ него денъ валя много дъждъ, Новоселската река прѣля, затова мѣчно се прѣгазяше. Василь Желховъ, се опита да я прѣгази, но като падна и се омокри, принудиха се всичките да се върнатъ и да отидатъ на Умайниковата кампла. Като приближиха, кучетата залаха. Козарчето се отпари по посоката на лаянието да види що сѫ за хора, позна ги и имъ къза, че Кондю съ йоще единъ, биле въ колибата; но при лаянието на кучетата, скриле сѫ. Тѣ го проводиха да ги повика, да имъ